ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 13ον—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3787
ΤΡΙΤΗ
29
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1963

Ο ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ

Ἀνασκόπησις ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν θεμάτων

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Σπύρος Μαρκεζίνης ὡμίλησε τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς εἰς μεγάλην συγκέντρωσιν ἐνταῦθα.

Ἀρχόμενος τοῦ λόγου του ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του ὅτι οἱ Θεσσαλονικεῖς προελθόντες ἀθρόοι νὰ τὸν ἀκούσουν, ἀφοῦ ἤκουσαν ἤδη ὅλους τοὺς ἄλλους προηγηθέντας αὐτοῦ πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνουν εἰς τί διαφέρουν οἱ Προοδευτικοὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καὶ συνεπῶς— ἐφ' ὅσον δὲν ἐπηρεάζονται ἀπὸ συναισθήματα ἢ ἀπὸ τὸ ἀρνητικὸν πάθος— θὰ ἐκτελέσουν τὸ ἐκλογικόν των καθῆκον τὴν προσεχῆ Κυριακὴν μὲ πλήρη γνῶσιν.

Τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα προέχει

«Γνωρίζετε βεβαίως, εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ὅτι οἱ Προοδευτικοὶ πιστεύουν βαθύτατα ὅτι τὸ μέγα Ἑλληνικὸν πρόβλημα σήμερον εἶναι τὸ οἰκονομικόν. Καὶ ὅτι ἀκόμη φρονοῦν ὅτι τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα πράγματι εἶναι ἐκεῖνο ποὺ εὐτυχῶς συγκινεῖ καὶ τὴν μεγίστην πλειοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Εἰς τὴν ἄποψιν αὐτήν, συνέχισεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἐνισχύθην καὶ ἀπὸ τὴν τελευταίαν μου συχνὴν ἐπαφήν μὲ τὸν Λαὸν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Βορείου Ἑλλάδος, εἰς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν. Ὡμίλησα πάντοτε εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἐνώπιον ἐξαιρετικῶς ὀγκωδῶν συγκεντρώσεων εἰς πόλεις, κωμοπόλεις, καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν μου καὶ εἰς χωρία. Καὶ θέλω νὰ πιστεύω ὅτι τὸ κήρυγμα τῶν Προοδευτικῶν περὶ τῆς ἀνάγκης ἀποφασιστικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος, εὑρίσκει πάντοτε ἀπήχησιν εἰς τοὺς ἀκροατάς μου».

Ἀνάγκη δημιουργίας συγχρόνου Κράτους

Ἀναφερόμενος ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μαρκεζίνης, εἰς τὰς προγραμματικὰς ἀρχὰς τῶν Προοδευτικῶν ἐξήγησε διατί ἡ ἀνάγκη δημιουργίας Κράτους ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν τῆς ἐξορμήσεως τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς ἰσοτιμίας μὲ τὰ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ κράτη μὲ τὰ ὁποῖα ἤδη οἰκονομικῶς συμπράττει ἡ Ἑλλάς. Ἀνέλυσε δὲ ὅτι ἡ ἐπικράτησασα συνήθεια τῆς ἀποσυνδέσεως τοῦ Κράτους, διὰ τῆς ὀλονέν καὶ νέων κρατικῶν ἢ ἡμικρατικῶν ὀργανισμῶν πρέπει νὰ σταματήσῃ, καὶ ἡ ἑνότης τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ταχύτατα νὰ ἀποκατασταθῇ.

Τὸ σύστημα, εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, τῆς οὐσιαστικῆς καταργήσεως τῆς εὐθύνης, διὰ τῆς λειτουργίας τῶν ἐπιτροπῶν καὶ συμβουλίων πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ μόνον ἐκεῖ ὅπου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως. Ἡ εὐθύνη πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀνώτατα ὀργανα. Καὶ ἡ ἀνίατος τάσις πρὸς τὴν πολυνομίαν πρέπει νὰ ἀνασταλῇ. Ἡ ἀναδρομικότης τῶν νόμων νὰ ἐκλείψῃ καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀνωτάτων διοικητικῶν δικαστηρίων νὰ ἐπιβληθῇ. Ὑπὲρ πάντα ἄλλο πρέπει νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἑνότης ἑνὸς ἐθνικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὰ προβλήματα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ κ. Μαρκεζίνης ἔθιξε τὰ ἄμεσα προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ δημοσιοϋπαλληλικὸς κόσμος, ἐπιμείνας ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον, μὲ τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἀναγνώρισιν τῆς ἑρπούσης ἀνόδου αὐτοῦ, θὰ ἐξυπηρετήσῃ ὀργανωτικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάγκην. Ἐνῶ ταυτοχρόνως θὰ ἀποβῇ εἰς ὄφελος τῶν συνταξιούχων. Ἡ μέριμνα διὰ τοὺς συνταξιούχους πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὸν αὐτὸν σκοπόν, δηλαδὴ τῆς ὀργανώσεως δημοσίας ὑπαλληλίας, ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεμελιωθῇ ἄλλως παρὰ μόνον μὲ τὸ τρίπτυχον: Πρῶτον τῆς εἰσόδου εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας βάσει προσόντων, δεύτερον, τῆς προαγωγῆς χάριν εἰς τὰ προσόντα καὶ τρίτον, τῆς ἐξόδου ἐξ αὐτῆς μὲ τὴν διατήρησιν βασικῶν τινῶν δικαιωμάτων.

Ἀποκέντρωσις μὲ ἔργα, ὄχι λόγια

Περαιτέρω ἐτόνισε ὁ κ. Μαρκεζίνης τὴν δημιουργίαν κράτους πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ οἰκονομικὴ ἀποκέντρωσις ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ μόνης δύναται νὰ θεμελιωθῇ πράγματι αὐτοδιοίκησις, ἡ ὁποία σήμερον εἶναι ὅσον ποτὲ ἀναγκαιοτάτη διὰ τὴν κατοχύρωσιν, καὶ τὴν συγκράτησιν εἰς τὴν ζωήν, τῆς ἐπαρχίας. Δι' αὐτὸ εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἡ οἰκονομικὴ ἀποκέντρωσις καὶ ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις, ὄχι λόγω ἀλλὰ ἔργω, ἀποτελεῖ βασικὸν κεφάλαιον τοῦ προγράμματος τῶν Προοδευτικῶν.

Σύγχρονον Παιδείαν

Ἀνεφέρθη κατόπιν εἰς τὰ θέματα τῆς προσαρμογῆς τῆς παιδείας εἰς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις, ὡς ἄλλης βασικῆς προϋποθέσεως διὰ τὴν δημιουργίαν ἐμψύχου ὑλικοῦ, ἱκανοῦ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς συνεργασίας.

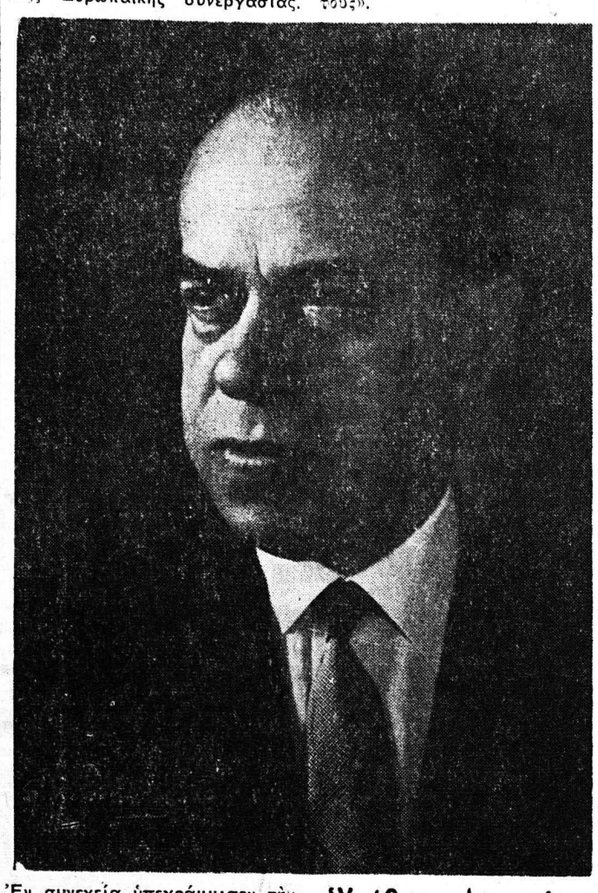

Ἐν συνεχείᾳ ὑπεγράμμισεν τὴν ὑψίστην κοινωνικὴν σημασίαν τῆς ἐθνικοποιήσεως τῆς ὑγείας διευκρινήσας διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι οἱ Προοδευτικοὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρόκειται νὰ θίξουν κεκτημένα δικαιώματα. Ἀντιθέτως φιλοδοξοῦν νὰ δημιουργήσουν κατάστασιν ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ δύνανται νὰ ἀποβλέπουν εἰς ἐπαρκῆ ἰατρικὴν πρόνοιαν καὶ νοσηλευτικὴν καὶ φαρμακευτικὴν περίθαλψιν. Βεβαίως εἶπεν, αὐτὸ προϋποθέτει κρατικὰς ὑπηρεσίας εὑρισκομένας εἰς τὸ ὕψος των. Δι' αὐτὸ ἄλλωστε οἱ Προοδευτικοὶ ἀποδίδουν προτεραιότητα εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Κράτους. Εἶναι λάθος προσέθεσεν ὁ κ. Μαρκεζίνης νὰ γίνεται ἑπομένως ἡ σύγκρισις μὲ τὸ τί δύναται νὰ πράξῃ τὸ σημερινὸν ἀποσυντεθειμένον κράτος, ἀπὸ τὸ τί ὀφείλει νὰ πράξῃ ἕνα καλῶς ὠργανωμένον κράτος.

Τὸ φορολογικὸν

Συνεχίζων ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἀνέπτυξε τὴν φορολογικὴν πολιτικὴν τῶν Προοδευτικῶν. Ἐξήγησεν ὅτι ἀπετέλει μέρος τοῦ προγράμματος τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ ἐφαρμόζῃ τὸ 1953, ἡ ἀπόφασις νὰ προβῇ εἰς γενναίαν μείωσιν τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν ὅλων τῶν εἰσοδημάτων, ὡς ἀπαρχὴν διαφόρου θεωρήσεως τῆς ὅλης φορολογικῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς πολιτικῆς τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως μιᾶς χώρας. Καὶ τὴν δικαίωσιν τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς τὴν ἔδωσαν ἤδη αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ἀντιμετωπίζουσαι ὄχι κὰν προβλήματα ἀναπτύξεως, ἀλλὰ ἁπλῶς ἀνταγωνισμοῦ. Προσέθεσε δὲ ὅτι εἰς χώραν, ὅπως ἡ Ἑλλάς, ὅπου τὸ καθεστὼς τῶν νομίμων φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν, τῶν μὴ ὄντων δικαιολογημένων χάριν παραγωγικῶν σκοπῶν ἀπέβη καρκίνωμα. Ἡ φορολογικὴ πολιτικὴ τῶν Προοδευτικῶν ἐξυπηρετεῖ καὶ σκοπὸν κοινωνικῆς δικαιοσύνης, διότι προβλέπει τὴν κατάργησιν τῶν ἀπαλλαγῶν αὐτῶν. Τελικῶς δὲ ἡ πολιτικὴ αὕτη θὰ ἀποβῇ καὶ ταμειακῶς ἐπωφελής.

Σώματα ἀσφαλείας

Ὁ κ. Μαρκεζίνης εἰσῆλθεν ἀκολούθως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τριῶν κυρίως θεμάτων τοῦ λόγου του τῆς Θεσσαλονίκης. Πρῶτον περὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, δεύτερον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, καὶ τρίτον τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Διὰ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης ὅτι πρέπει νὰ διατηρῆται ἀμείωτος ἡ πρὸς αὐτὰ ἐμπιστοσύνη, δεδομένου ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀναγνωρίζουν τὴν ἐθνικὴν των ἀποστολήν, οἱ δὲ Προοδευτικοὶ τὰ τιμοῦν ἐξόχως, ὄχι μόνον διὰ τοὺς τίτλους των τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ καὶ διότι δύνανται νὰ προσφέρουν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Κράτους.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἀνέπτυξε τὸ πρόγραμμα τῶν Προοδευτικῶν διὰ τὴν ἐκ βάθρων ἀναδιοργάνωσιν τῆς Χωροφυλακῆς, τὸν ἐκσυγχρονισμόν της καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως. «Ὁ χωροφύλαξ εἶπεν, πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἀδελφωμένος μὲ τὸν πολίτην. Ἐθνικὴ καὶ ὑλικὴ ἄνοδος τοῦ ἱερέως, τοῦ διδασκάλου, καὶ τοῦ ὀργάνου τῆς τάξεως ἀποτελεῖ θεμελιώδη προγραμματικὴν ἐπιδίωξιν τῶν Προοδευτικῶν. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ ὁμοῦ μὲ τὸν ἐκπρόσωπον τῆς αὐτοδιοικήσεως— ὅταν ὁ θεσμὸς ἀποκτήσῃ περιεχόμενον— συνιστοῦν τὸ πρῶτον καὶ βασικὸν κύτταρον τοῦ Κράτους».

Ὑπόθεσις Λαμπράκη

Ἀναφερόμενος ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Μαρκεζίνης παρεμπιπόντως εἰς τὸ ἔγκλημα τῆς Θεσσαλονίκης, ὑπενθύμισεν ὅτι τὸ Κόμμα του ἀπέφυγε ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν οἱανδήποτε κρίσιν, πρὶν ἡ Δικαιοσύνη ἀποφανθῇ τελικῶς, καὶ περιωρίσθη νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ εἰδεχθὲς ἔγκλημα καὶ νὰ τονίσῃ τὴν ὕπαρξιν πολιτικῶν εὐθυνῶν. Ἐξέφρασε ὅμως ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μαρκεζίνης, τὴν δυσφορίαν του, διότι ἀδιαφόρως προσώπων, στρατηγοὶ ἀνακρίνονται ἐπὶ 28 ὥρας, προφυλακίζονται μὲ ὁμοφωνίαν, καὶ μετ' ὀλίγον, πάλιν μὲ ὁμοφωνίαν, ἀποφυλακίζονται. «Κάτι τὸ ἀνώμαλον συμβαίνει, εἶπεν καὶ ἐπειδὴ ἀνάλογα ἐνεφανίσθησαν καὶ εἰς ἀλλαχοῦ λώσεις τῆς κρατικῆς ζωῆς, ἀνησυχοῦμεν. Ἔρχονται στιγμαὶ ὅπου ἐνθυμεῖται κανεὶς τὸν Ἀμλέτον: «Κάτι τὸ σάπιο ὑπάρχει εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Δανιμαρκίας».

Ἑλλὰς καὶ Τουρκία

Διὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, συνεχίζων ὁ κ. Μαρκεζίνης, παρετήρησεν ὅτι βασικῶς εἰς τὴν μεταπολεμικὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει κατὰ βάθος ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ὡς κάτι τὸ ὁλοκληρωμένον καὶ τὸ προγραμματικῶς καθωρισμένον. Ἀλλὰ μόνον σπασμωδικὴ ἀντιμετώπισις τῶν ἑκάστοτε προκυπτόντων προβλημάτων. Βεβαίως ὁ προεκλογικὸς ἐξώστης δὲν προσφέρεται διὰ λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν καὶ παράθεσιν σειρᾶς παραδειγμάτων. Ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀνεφέρθη ἐνδεικτικῶς εἰς τὴν Ἑλληνο—τουρκικὴν συνεργασίαν τὴν ὁποίαν ἄλλωστε καὶ οἱ Προοδευτικοὶ πρεσβεύουν, ὡς εἶπεν, καὶ ἡ ὁποία κατήντησε τελευταίως συνεχὴς ὑπόθεσις ἀντιμετωπίσεως πότε ζητήματος αἰγιαλίτιδος ζώνης, πότε ἁλιείας, πότε ἄλλου ἐπὶ μέρους θέματος, μὲ κίνδυνον νὰ λησμονηθῇ ἡ βάσις δηλαδὴ ἡ συνεργασία.

Ποῖος ἐπίεσε τὸν Μακάριον;

Λαμβάνων ἐξ ἄλλου ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν χθεσινὴν συνέντευξιν τοῦ Προέδρου Μακαρίου, ἀνέγνωσε σχετικὴν περικοπὴν καὶ διηρωτήθη, ποῖος ἐπίεσε τὸν Μακάριον νὰ δεχθῇ τὴν συμφωνίαν διὰ τοὺς Δήμους, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ τώρα ἀνεφάρμοστον; Ὁ Στρατηγὸς Γρίβας ἀπὸ τὰ ὄρη; Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις; Ἢ μήπως ὁ ἴδιος;

Ἑλλὰς - Βουλγαρία

Πέραν τῆς σπασμωδικῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐπὶ μέρους ζητημάτων, συνέχισεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἡ ἑλληνικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ κατέχεται ἀπὸ ἀπίθανον ἐπιφυλακτικότητα καὶ διστακτικότητα καὶ ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι προλαμβάνουν, ἀρχίζει ἡ ἀρνητικὴ κριτικὴ καὶ ἡ φοβία. Παράδειγμα αἱ Ἑλληνο—βουλγαρικαὶ σχέσεις ὅπου ἀντὶ νὰ προηγηθῶμεν, παραπονούμεθα τώρα ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἐρρύθμισαν τὰς ἰδικάς των σχέσεις μὲ τὴν Βουλγαρίαν. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική, εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἐκφράζει τὴν ἑκάστοτε πραγματικότητα, καὶ ἐπιτυχὴς ἄσκησις ἐξωτερικῆς πολιτικῆς σημαίνει ἔγκαιρον προσαρμογὴν πρὸς τὴν πραγματικότητα αὐτήν.

Διεθνὴς ὕφεσις καὶ συνύπαρξις

Συνεχίζων ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀφοῦ ὑπενθύμισεν τὴν πολιτικὴν τῶν Προοδευτικῶν ἔναντι τῆς διεθνοῦς ὑφέσεως καὶ συνυπάρξεως, καὶ τὴν ἐπαληθεύουσαν ἤδη πρόβλεψιν τῆς ἐναλλαγῆς φάσεων αἰσιοδοξίας καὶ ἀπαισιοδοξίας, ἐτόνισεν ὅτι ἐὰν αἱ Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις διέβλεπον τὸ ἀναπόφευκτον τέρμα πρὸς τὸ ὁποῖον φέρεται ὁ κόσμος, καὶ ἐπρολάμβανον, ἀντὶ νὰ ἀκολουθοῦν, θὰ ἠδύναντο μὲ βεβαιότητα καὶ ἀσφάλειαν νὰ προβλέψουν καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς τὴν ἐξέλιξιν. Ἤδη ἐπιβάλλεται νὰ προσαρμοσθῇ ἐγκαίρως ἡ Ἑλλὰς εἰς τὰς νέας παγκοσμίους πραγματικότητας. Ὡς παράδειγμα ἀσφαλοῦς προβλέψεως καὶ ἐγκαίρου προσαρμογῆς ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀνέφερε τὴν ἰδικήν του πολιτικὴν τὸ 1953, ὅτε ἐγκαίρως ἀντιληφθεὶς ὅτι ἐτερματίζετο ἡ παροχὴ τῆς βοηθείας, ἔστρεψε ὅλην τὴν προσοχὴν εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐμπορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, βάσει ὀρθοδόξων μεθόδων. Ἀποτέλεσμα δὲ τούτου ὑπῆρξαν αἱ ἐξωτερικαὶ πιστώσεις καὶ τὸ ἄνοιγμα νέων ἀγορῶν ὅπου δήποτε τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἑλλὰς χρειάζεται περισσοτέρους φίλους

Συνεχίζων ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐτόνισε καὶ πάλιν τὴν πεποίθησίν του διὰ τὰς δυνατότητας τῶν μικρῶν κρατῶν, λόγω ἀλληλεξαρτήσεως δυνάμεων, κρατῶν καὶ γεγονότων. Προχωρῶν εἶπεν, ὅτι οὐσιαστικῶς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἶναι ἀνύπαρκτον καὶ περιφρονημένον ἀπὸ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς δὲ συνθήκας χρειάζεται ριζοσπαστικὴ ἀναδιοργάνωσις καὶ ἐπέκτασις τῶν ἁρμοδιοτήτων του. Ἀναφερόμενος εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς κινδύνους ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐτόνισεν ὅτι ὁ ἴδιος δὲν τοὺς διαβλέπει. «Κίνδυνοι μόνον ἐκ τῶν ἔνδον εἶναι δυνατὸν νὰ προέλθουν, εἶπε. Ἡνωμένον τὸ Ἔθνος οὐδένα ἔχει νὰ φοβηθῇ σήμερον». Ἠρώτησεν τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐξωτερικῶν θεμάτων ἐτόνισεν τὴν ἀνάγκην τῆς προσαρμογῆς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τὴν ἐπικράτησιν ρόλου πρωτοβουλίας, ἐν τῷ πλαισίῳ πάντοτε τῶν συμμαχιῶν μας, ὄχι πρὸς ἀπόκρουσιν κινδύνων, ἀλλὰ πρὸς δημιουργίαν καὶ ἐκμετάλλευσιν εὐκαιριῶν, βάσει τῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἀπόκτησιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων φίλων.

Ἔνοπλοι δυνάμεις

Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ἠσχολήθη ἀκολούθως μὲ τὰς ἐνόπλους Δυνάμεις, παραπέμψας εἰς τὰς ἀγορεύσεις του ἐν τῇ Βουλῇ ὅπου ὑπεστήριξε, τήν, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, παραγωγικότητα τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, καὶ ἐξήγησεν τὴν ἀνάγκην ὑπάρξεως ἀρτίων Ἐνόπλων Δυνάμεων διὰ τὴν ἄσκησιν ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. «Ἄρτιοι ἔνοπλοι δυνάμεις εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἐδραιώνουν τὸ αἴσθημα τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας, ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν προσπάθειαν». Ἀκολούθως ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ἀνέπτυξεν εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὸ πολύπλευρον θέμα τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, καὶ τὸ ἀλληλένδετον αὐτῶν μὲ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀποστολὴν τοῦ κράτους, τὰς ἐπιπτώσεις τοῦ ψυχολογικοῦ πολέμου καὶ τὴν σχέσιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν καὶ τὰς συμμαχίας. Εἰς τὸν τελευταῖον αὐτὸν διαχωρισμὸν ἐπέμεινε διότι ὡς εἶπεν, εἶναι καὶ ὁ μόνος ὁ ὁποῖος θὰ στηρίξῃ εἰς τὸ μέλλον οἱανδήποτε ξένην ἀρωγήν. «Καί εἰς τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας, εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, θᾶττον ἢ βράδυον, θὰ συμβῇ ὅτι καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα. Ὅπως ἡ κατεστραμμένη Εὐρώπη ἐθεμελίωσε τὴν ἀνόρθωσιν της, εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν βοήθειαν καὶ ἤδη ἀνδρωθεῖσα θὰ στηρίξῃ καὶ τὴν στρατιωτικήν της ὑπόστασιν εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις καὶ εἰς τὸ μέλλον, τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ καὶ μὲ τὴν Ἑλλάδα. Τοῦτο σήμερον, ἀποτελεῖ πρόσθετον περιπλοκήν, ἀλλὰ ἀποδεικνύει καὶ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς αὐτῆς τὴν ὀρθότητα τῶν ἀπόψεων τῶν Προοδευτικῶν περὶ ἀνάγκης ἐπειγούσης ἀντιμετωπίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος.

Τὸ ἔθνος χρειάζεται ἡνωμένην προσπάθειαν

Τερματίζων τὸν λόγον του ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Μαρκεζίνης, ὑπεγράμμισεν ὅτι θεωρεῖ εὐτυχῆ σύμπτωσιν, νὰ ὁμιλῇ πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς τὴν 27ην Ὀκτωβρίου, ἑπομένην τῆς 26ης καὶ προτεραίαν τῆς 28ης, ἡμερομηνιῶν, ἀληθῶς, περιλάμπρων διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. «Αἱ δύο ἐπέτειοι, εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἀποδεικνύουν τί δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὸ Ἔθνος ἡνωμένον. Ἡ Βαλκανικὴ ἐποποιΐα ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον καὶ τὸ ἔπος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου εἰς Βόρειον Ἤπειρον καὶ Πίνδον μὲ τὸν ἀείμνηστον Βασιλέα Γεώργιον καὶ τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν, εἶναι πρὸς τοῦτο φωτεινὰ παραδείγματα. Αὐτὴν τὴν ἡνωμένην προσπάθειαν χρειάζεται τὸ Ἔθνος διὰ νὰ κερδηθῇ ἡ οἰκονομικὴ μάχη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἐξαρτηθῇ, ὄχι ἁπλῶς ἡ ἐπιβίωσις τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ἂν ἡ Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ ὡς ἰσότιμος χώρα μὲ τὰ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ κράτη, μὲ τὰ ὁποῖα ἀπεφάσισε νὰ συνδέσῃ τὴν τύχην της. Εἶμαι βέβαιος, κατέληξεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ὅτι θὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἑνότητα αὐτὴν καὶ ἡ οἰκονομικὴ μάχη θὰ κερδηθῇ».

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα ΣΠΥΡΟ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ!

Γιὰ τὴν Ἀχαΐα ΧΡΙΣΤΟ ΜΙΧΑΛΟ!

Ἐνδιαφέρουσα συνέντευξις τοῦ κ. Μίχαλου

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν οἱ εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐας ἐκλογεῖς τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν θὰ τεθοῦν ἐνώπιον τοῦ ἰδιαιτέρου των καθήκοντος νὰ ἐκδηλώσουν τὴν προτίμησίν των πρὸς ἕνα ἐκ τῶν ὑποψηφίων τοῦ συνδυασμοῦ.

Ὁ κ. Χριστος Μίχαλος εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Ἔκδηλος εἶναι ἡ συμπάθεια, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ συμπολῖται μας τῶν Πατρῶν καὶ γενικώτερα οἱ Ἀχαιοὶ περιβάλλουν τὸν νέον καὶ δυναμικὸν αὐτὸν πολιτευτὴν εἰς τὴν πρώτην του ἐξόρμησιν. Εἰς τὸ πρόσωπόν του τιμοῦν τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ εὐρείαν συναίσθησιν τῶν καθηκόντων τοῦ πολίτου, εἰσῆλθεν εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον διὰ νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὸν τόπον, περιβεβλημένος μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια. Τιμοῦν ἐπίσης τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἔρχεται νὰ δώσῃ τὴν σφραγῖδα τῆς ὀγωνιστικῆς ρωμαλεότητος εἰς ἕνα ἤδη ρωμαλέον κόμμα, μὲ θεληματικὸν ἀρχηγὸν καὶ δυναμικὰ στελέχη. Εἰς ἕνα νέον, ὁ ὁποῖος ἔρχεται νὰ προσφέρῃ τὴν προσωπικήν του ἐπιβεβαίωσιν εἰς τὴν νεότητα καὶ τὸν δυναμισμὸν τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν. Ἀλλὰ τιμοῦν ἐπίσης τὸν αὐτοδημιούργητον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἠγωνίσθη καὶ ἀγωνίζεται εἰς τὴν ζωήν, γνωρίζων τὴν σημασίαν τοῦ ἐντίμου μόχθου καὶ τιμῶν τοὺς ἐργαζομένους.

Ἀγωνιζόμεθα, ὅπως εἶναι γνωστόν, βασικῶς ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἡ ὁποία ἐκφράζει τὴν φιλελευθέραν καὶ δημοκρατικὴν ἰδεολογίαν, τὴν ἐξ ἀρχῆς καὶ σταθερῶς ἐμπνεύσαν τὴν γραμμήν μας. Ἀλλὰ ὡς ἐφημερὶς ἀνεξάρτητος καὶ μὲ τιμητικὴν κυκλοφορίαν εἰς εὐρύτερα πολιτικὰ στρώματα, ἔχομεν χρέος νὰ συντελέσωμεν εἰς ἐπίτευξιν ὑψηλοτέρων σκοπῶν, ὅπως εἶναι ἡ ἀσχέτως κομμάτων ἀνάδειξις τῶν ἀξίων εἰς τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην. Διὰ τοῦτο, δοθέντος καὶ τοῦ ρεύματος τὸ ὁποῖον διεγείρει ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Μίχαλου, ἠσθάνθημεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὸν παρουσιάσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ τοῦ ἐθέσαμεν σειρὰν ἐρωτημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδέχθη εὐχαρίστως ν' ἀπαντήσῃ, ὡς ἀκολούθως:

Ποία εἶναι ἡ καταγωγή σας;

Ἐγεννήθηκα εἰς τὰς Πάτρας, τὸ ἔτος 1931. Στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Μπουκαούρη 118. Ὁ πατέρας μου Κωνσταντῖνος Μίχαλος, κτηματίας ἐξ Αἰγιαλείας, εἰργάζετο ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ὡς ὑπάλληλος τῆς Ἑταιρίας ΣΠΑΠ.

Ποῦ περάσατε τὰ παιδικά σας χρόνια;

Ἐδῶ, εἰς τὰς Πάτρας. Ἀπὸ ἡλικίας 3 ἐτῶν ἐφοίτησα εἰς τὸ θαυμάσιον νηπιαγωγεῖον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἱδρύσει ὁ σεβασμιος ἀρχιμανδρίτης Γερβάσιος καὶ διατηρῶ τὰς πλέον ζωηρὰς ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν του καὶ τὴν πατρικήν του στοργήν, ἀλλὰ καὶ γενικὰ ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν θαλπωρὴν τοῦ ὅλου ἔργου του. Ἡ προσωπικότης τοῦ πατρὸς Γερβασίου μοῦ